

ב"ה.

סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר: פעם למחרת יוה"פ נכנסתי אל הוד כ"ק
אאמו"ר הרה"ק ואשאל אותו: ומה עתה?
ויענני: עתה! ביחוד² צריך לעשות תשובה (איצטער ערשט דארפן
תשובה טאָן).
והנה מיוהכ"פ עד סוכות ימי שמחה הם³ ומכל שכן ימי חה"ס
עצמם.

ומזה ראי' נוספת אשר כל עבודות השי"ת צ"ל בשמחה⁴ וגם אפילו
עבודת התשובה בכלל, אף שלכאורה מביאה היא למרירות וכו'.
ואדרבא, לאידך גיסא: ההתבוננות במציאות ענין התשובה⁵, ושאינ
לך דבר העומד בפני התשובה⁶, ובצירוף עוד האמונה והבטחון להיות
נכון לבו בטוח בה' כי חפץ חסד הוא וחנון ורחום ורב לסלוח תיכף ומיד
שמבקש מחילה וסליחה מאתו ית' בלי שום ספק וס"ס בעולם⁷,
מביאה לשמחה רבה.

ואם בר"ה, ועשי"ת בכלל, אמרו"ל שצריך להיות לא רק "ברעדה"
אלא "וגילו ברעדה"⁸ הרי בימי השמחה שבין עשי"ת וחה"ס, ובזמן
שמחתנו דחה"ס ובזמן שמחתנו דשמע"צ ושמח"ת, אף כי כמובן חלוקים

- 1) להעיר ממפרשי המשנה כריתות פ"ו מ"ג. שערי תשובה לשו"ע או"ח ס"א סק"י
ובספרים שהובאו שם. ואכ"מ.
- 2) **ביחוד** – יש לבאר ע"פ המבואר בכ"מ במה שאומרים סלח לנו אחרי ההתבוננות
דפסודי? ברכות ק"ש וק"ש (הוספות לתורה אור פי' כי תשא [קיא, ד]. ועוד).
- 3) מהרי"ל הובא באחרונים סו"ס תרכ"ד.
- 4) ראה רמב"ם סוף הלי לולב.
- 5) ידוע השקוי"ט בהא דיי"א דבבני נח אין ענין התשובה.
- 6) מדרש הנעלם בזהר חדש ס"פ בראשית. רמב"ם הלי תשובה ספ"ג. וראה ג"כ ירושלמי
פאה פ"א ה"א.
- 7) אגרת התשובה פ"א.
- 8) נתבאר בלקו"ת נצבים ד"ה שוש אשיש [מו, א ואילך].

הם במדריגות השמחה שבהם ואופנה⁹, אבל הצד השווה שבהם שצ"ל בשמחה גדולה ביותר.

והשי"ת יזכנו לקיומו של היעוד ישמח ישראל בעושי¹⁰, שעל ידי זה יהי' ג"כ ישמח הוי' במעשיו, במהרה בימינו ממש.

מנחם שניאורסאהן

בשם השם, מחרת יוהכ"פ, ה'תשי"ב.
ברוקלין, נ.י.

9) ראה גי"כ לקו"ת סדי"ה ביום השמע"צ (השני) [פב, גיד].
10) ראה לקו"ת די"ה הי' לי בעוזרי פי"ג ואילך [פח, ד ואילך].